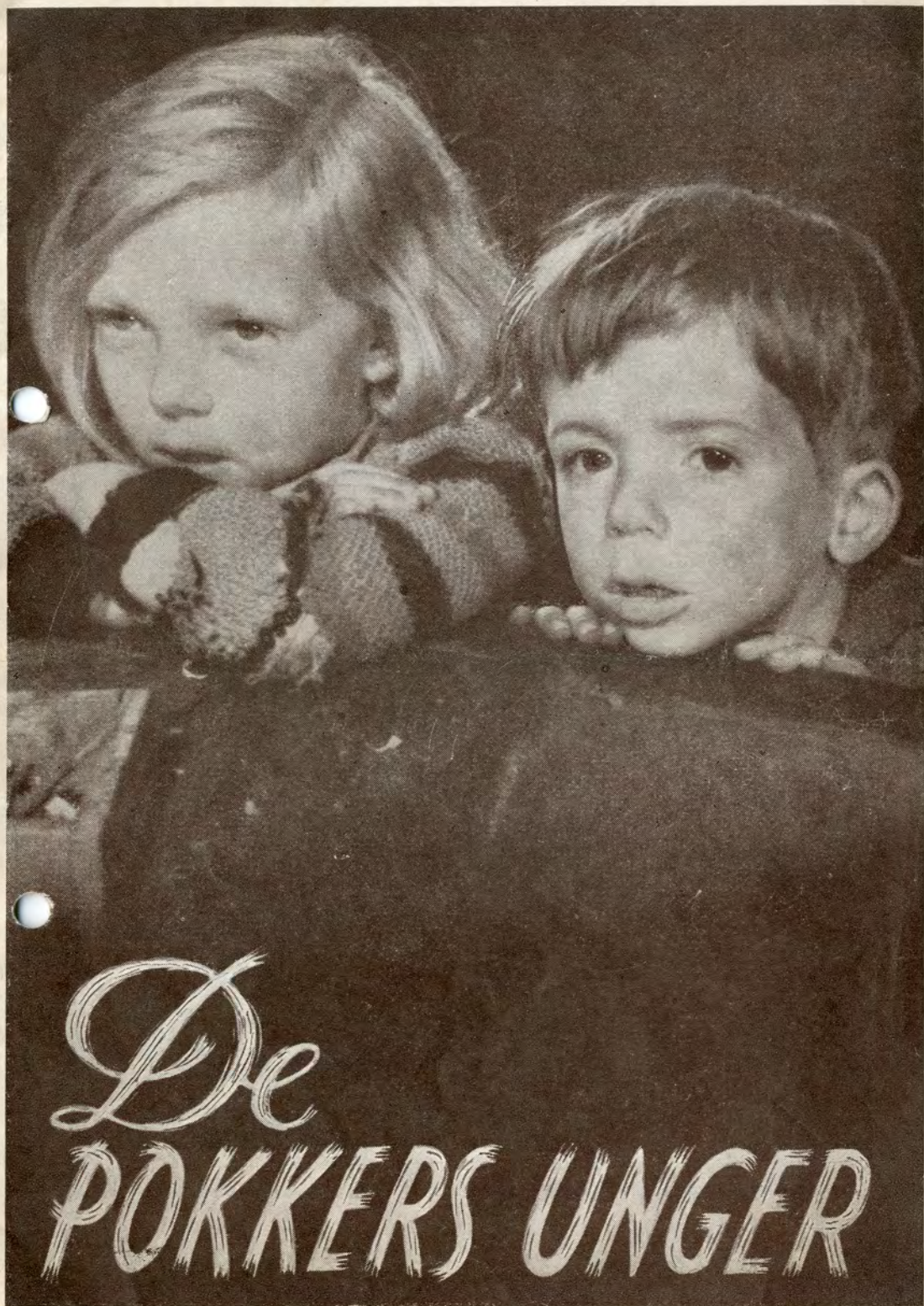

De
POKKERS UNGER

Kristian (Kjeld Bentzen) og Flemming (Ole Petersson).

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

DE POKKERS UNGER

Manuskript: FLEMING LYNGE

frit efter *Estrid Ott*

Kamera: POUL GRAM og Annelise Reenberg

Tone: BØRGE HALLENBERG

Dekorationer: OLE BUHL og CLAUD BREMER

Musik: HERMAN D. KOPPEL

Isenesættelse:

Astrid og Bjarne Henning-Jensen

Produktion:

Dansk Kulturfilm og A/S Nordisk Films Kompagni

Personerne:

Hansen, Vicevært	Henry Nielsen
Vera	Tove Maës
Ingeborg	Sigrid Horne-Rasmussen
Schultz	Preben Neergaard
Overbetjenten	Knud Heglund
Christoffersen	Jacob Nielsen
Thomsen	Hjalmar Bendtsen
Holm, Inspektør	Aksel Stevnsborg
Egon	Jørgen Rahr
Borge	Preben Kaas
Sørensen } Opdagelsesbetjente	{ Carl Ottesen
Møller }	{ Per Buckhøj
Fru Nielsen	Bodil Lindorff
Mortensen	Aage Staubo
Ekspedienten	Ego Brønnum-Jacobsen
Betjenten	Valso Holm
En Kone	Karen Margrethe Jensen
Sølvsmeden	Chr. Eriksen

Børn:

Kristian	Kjeld Bentzen
Arne	Ebbe Langberg
Erna	Kirsten Dahl
Hanne	Hanne Clement
Flemming	Ole Petersson
Minna	Nina Dahl
Lars	Lars Henning-Jensen

samt

Per Milling — Tommy Johnsen — Isak Kurinow
 Erik Hansen — Bo Ege — Ole Møller — Mikala og Lise Davidsen
 Herbert Møller — Jette Ziegler — Jan og Uffe Schrøder

— og de andre Børn fra Gaden og Gaarden.

Instruktørparret
 Astrid og Bjarne Henning-Jensen.

Handlingen

foregaar i en Lejekaserne med skumle Baggaarde, hvor Børnene kun har en ussel Tumleplads. Fra Morgen til Aften hører de kun: *Det er forbudt!* De bliver ustandselig skældt ud af vrede Koner, naar de komme Vasketøjet for nær, og de lever i evig Krig med Ejerens Repræsentant, den strenge Vicevært Thomsen, der helst vilde have hele den larmende Flok udryddet med Rottegift.

Den forhadte Thomsen flytter under Børnenes Jubel fra Ejendommen, og kort efter holder hans Efterfølger sit Indtog. Ungerne betragter ham med Mistro, der er ingen Grund til at antage, at den ny Vicevært er bedre end den gamle, og de er klar til at aabne Krigen mod ham. Til deres Overraskelse er Vicevært Hansen, en ældre sindig Haandværker fra Provinsen, af en helt anden Støbning. Børnenes Drillerier tager han med godt Humør, han forstaar, at de skal have Afløb for deres Virkelyst, og giver dem Adgang til sit Snedkerværksted nede i Kælderen, hvor han lærer dem at bruge Sav og Høvl.

Det varer ikke længe, før han fuldstændig har vundet de smaa Urostiftere og faaet dem interesseret i nyttige og fornøjelige Sysler, saa at de lærer at holde i Orden i Stedet for at ødelægge. Den eneste, der stadig skumler og ikke vil have noget med Hansen at gøre, er Børnenes Anfører, den 14-aarige Kristian, som synes, at der er noget muggent ved Viceværten. Denne Indstilling

skyldes dog maaske mest, at han føler sig svigtet af sine tidligere Kammerater. Han bor hos sin Søster, Fabrikarbejdersken Ingeborg, Hun tænker paa at gifte sig med Formand Christoffersen fra Fabriken og vil helst sende sin Bror paa Landet, for at han kan være af Vejen. Kristian har drømt om at blive Mekaniker, og det er en stor Sorg for ham, at hans Fremtidsdrøm næppe vil gaa i Opfyldelse. Det er en Trøst for den ensomme Dreng, at Avispigen Vera altid viser ham Venlighed, og der opstaar et godt Kammeratskab mellem dem.

Der er en anden i Ejendommen, der ikke kan lide den ny Vicevært, nemlig den unge Dagdriver Schultz. Han tjener sine Penge ved alle Slags lyssky Forretninger og tilbringer ellers Tiden med at hænge i Porten for at kigge efter Pigerne. Schultz vil forhindre Børnene i at færdes i Kælderen, hvor han selv skjuler visse Hemmeligheder, og han søger derfor at faa Hansen væk.

En Aften bliver der begaaet Indbrud hos Sølvsmiden omkring Hjørnet. I den plyndrede Butik er der tabt en Kasket, som viser sig at tilhøre Vicevært Hansen, og da Opdagerne tillige finder nogle af Tyvekosterne skjult i hans gamle Bornholmer, arresteres han som mistænkt for Indbrudet. Overfor de fældende Indicier tages der ikke Hensyn til Hansens Benægtelse, og desuden

Schultz (Preben Neergaard) udfolder al sin Charme overfor Vera (Tove Maës).

har han været borte fra sin Lejlighed paa det Tidspunkt, Tyveriet blev begaaet, og kan ikke bevise, hvor han har været.

For Børnene er det en Katastrofe pludselig at miste deres gode Ven, da Inspektøren samtidig lukker Kælderen. De er overbevist om, at han er uskyldig og forsøger energisk at faa Mysteriet opklaret, for at faa Værkstedet — Fritidshjemmet — tilbage. Kristian triumferer, han har lagt Mærke til, at Hansen har haft Besøg den paagældende Aften og erklærer nu, at han er en Tyv. Denne Paastand vækker Børnenes Forbitrelse, de kaster sig over Kristian og giver ham en ordentlig Omgang Klø.

Schultz har længe haft Kig paa Vera, og en Aften inviterer han hende i Biografen. Kristian advarer hende mod at gaa ud med den Fyr, men hun ler ad hans Advarsler. Samtidig sker der noget, som faar Kristian til at skifte Mening om Tyveriet. Selv om det piner ham at skulle indrømme sin Fejltagelse, saa forstaar han, at det gælder om at handle hurtigt for Veras Skyld, og han henvender sig paa Politistationen for at fortælle, at han har fundet et vigtigt Spor i Sagen. Overbetjenten, som før har haft Besøg af de smaa Amatørdetektiver fra Gaarden, afviser ham. Politiet har vigtigere Ting at tage sig af!

Børnene taber dog ikke Modet, men beslutter selv at tage Affære. Efter en drabelig Kamp lykkes det dem at fange hele Banden, der indespærres i Kælderen, indtil Politiet, som endelig er overbevist, kommer og henter Tyveknægtene.

Dermed er Vicevært Hansens Uskyldighed bevist, han bliver straks løsladt og faar en festlig Modtagelse af samtlige Børn fra Gaarden og Gaden. Hansen takker rørt dem alle, og han er særlig glad, fordi det viser sig, at han kan gøre noget for Kristian, der har den væsentligste Andel i Sagens Opklaring.

Men der er alligevel et uløst Problem. Hvad nu, hvis Ejerens Inspektør tager Kælderen fra Børnene, saa de ingen Steder har at tilbringe deres Fritid? Truslen fra uforstaaende Værter — fra et uforstaaende Samfund — er der jo stadig. Hvad skal Børnene gøre, hvis de igen bliver smidt paa Gaden?

„Saa maa vi se at finde et andet Sted,“ siger Hansen. „Det ordner sig vel engang, — bare vi slaas for det!“

S

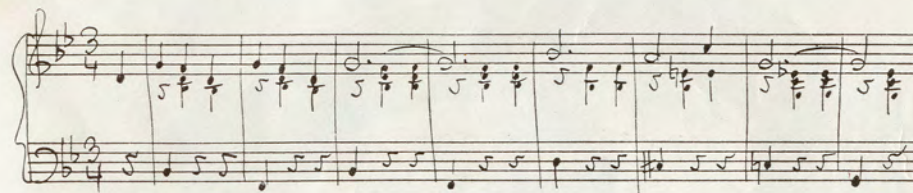

„Maa jeg lege med?“

Det er forbudt!

Musik: Herman D. Koppel

Tekst: Bjarne Henning-Jensen

Fra Morgen til Aften,
fra Vugge til Grav,
er Livet et „maa ikke nej“.
Du maa ikke dit,
og du maa ikke dat,
det' de andre, der maa, ikke dig!
Men hvorfor skal alt, som er sjov,
være forbudt?
Hvorfor kan man aldrig faa Lov,
det er forbudt!
Hvorhen man sig vender og drejer,
man hør' de samme Ord:
Du ved, hvad jeg sagde til dig,
Du ved, at du maa ikke, maa ikke nej,
det er forbudt!

Og hjemme i Gaden,
hvor Børnene bor,
er Livet et „maa ikke nej“.
Skrub ned og gør dit
og skrub hen og gør dat!
Skrub af — hold Kæft — gaa din Vej!
Men hvorfor skal alt, som er sjov,
være forbudt?
Hvorfor kan man aldrig faa Lov,
det er forbudt!
Hvorhen de saa løber og leger,
de hør' de samme Ord:
Du ved, hvad jeg sagde til dig,
Du ved, at du maa ikke, maa ikke nej,
det er forbudt!

